

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Πρώτο Τμήμα

**Υπόθεση Αθανασίου και άλλων κατά της Ελλάδας
(Προσφυγή με αρ. 53576/12)**

Απόφαση

Στρασβούργο

25 Νοεμβρίου 2021

Η απόφαση αυτή είναι οριστική. Αλλαγές στη μορφή της είναι πιθανές

Συμβούλιο της Ευρώπης

Απόφαση Αθανασίου και άλλων κατά της Ελλάδας

Ως προς την υπόθεση Αθανασίου και άλλων κατά της Ελλάδας,
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα),
συνήλθε σε σώμα, αποτελούμενο από τους:
Krzysztof Wojtyczek, Πρόεδρο
Tim Eicke,
Ιωάννη Κτιστάκη, Δικαστές,
και τη Liv Tigerstedt, βοηθό γραμματέα τμήματος.
Κατόπιν διαβούλευσης, που έλαβε χώρα στις 2 Νοεμβρίου 2021, εκδίδει
την ακόλουθη απόφαση με την ίδια ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση άρχισε με μία προσφυγή (αρ. 53576/12) κατά της Ελλάδας και αφορά εκατόν δέκα υπηκόους αυτού του κράτους («οι προσφεύγοντες»), οι οποίοι υπήκοοι υπέβαλαν την αίτησή τους στο Δικαστήριο, στις 26 Ιουλίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών («η Σύμβαση»). Ο κατάλογος με τους προσφεύγοντες επισυνάπτεται.
2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τους δικηγόρους του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, κ.κ. Π. Μηλιαράκη και Α. Στρίμπερη. Η Ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τον υπάλληλο αυτής, Μ. Απέσσο, καθώς και από την εκπρόσωπο αυτού, κα Σ. Παπαϊωάννου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
3. Με την από 15 Ιουλίου 2016 επιστολή, ένας εκ των εκπροσώπων των προσφευγόντων ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι οι προσφεύγοντες με τα στοιχεία Γ.Γ., Λ.Κ., Α.Κ. και Κ.Π., οι οποίοι είχαν προσφύγει αρχικά στο Δικαστήριο, είχαν αποβιώσει σε διαφορετικές ημερομηνίες, μετά από την εισαγωγή της παρούσας προσφυγής και ότι οι κληρονόμοι αυτών (οι προσφεύγοντες που αναφέρονται στους αριθμούς 31, 32, 33, 38, 39, 40, 53, 54, 70, 71 και 72) επιθυμούσαν τη συνέχιση της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Οι εν λόγω κληρονόμοι προσκόμισαν πιστοποιητικά θανάτου

των αποθανόντων, πιστοποιητικά οικογενειακής κατάστασης των τελευταίων, κληρονομητήρια και πληρεξούσια εκπροσώπησης ενώπιον του Δικαστηρίου.

4. Οι προσφεύγοντες διαμαρτύρονταν, κυρίως, για τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των αστικών δικαστηρίων, καθώς και για την απουσία αποτελεσματικού ένδικου μέσου για την καταγγελία αυτής.

5. Στις 26 Ιανουαρίου 2017, οι καταγγελίες που βασίζονταν στο άρθρο 6 παρ. 1 και στο άρθρο 13 της Σύμβασης, κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση και η αίτηση κηρύχθηκε απαράδεκτη, κατά τα λοιπά, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

I. ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

6. Λαμβάνοντας υπόψη την ατομική κατάσταση των προσφευγόντων, για πρακτικούς λόγους και λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό τους, το δικαστήριο θα τους αναφέρει με τους αριθμούς που αντιστοιχούν στον κατάλογο, στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

A. Πρώτη ένδικη διαδικασία

7. Στις 30 Ιουνίου 1995, μια ομάδα μηνυτών («οι ενάγοντες»), αποτελούμενη από τους Γ.Γ., Λ.Κ., Α.Κ., Κ.Π. και από προσφεύγοντες του παραρτήματος, με εξαίρεση αυτούς που αναφέρονται με τους αριθμούς 31, 32, 33, 38, 39, 40, 53, 54, 70, 71 και 72, όλοι συνταξιούχοι της Τράπεζας της Ελλάδας, υπέβαλαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών («το Πρωτοδικείο»), αγωγή κατά του εν λόγω τραπεζικού οργανισμού, με σκοπό τη λήψη διαφόρων ποσών που αντιστοιχούν σε αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησης.

8. Στις 30 Ιανουαρίου 1998, το Πρωτοδικείο έκανε εν μέρει δεκτή αυτή την αγωγή (υπ' αρ. 348/98 απόφαση).

9. Σε ημερομηνία που δεν έχει διευκρινισθεί, το Εφετείο Αθηνών ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και απέρριψε την αγωγή των εναγόντων με την αιτιολογία ότι ήταν αόριστη (υπ' αρ. 6286/1998 απόφαση).

B. Δεύτερη ένδικη διαδικασία

10. Στις 31 Ιουλίου 1998, οι ενάγοντες υπέβαλαν στο Πρωτοδικείο νέα αγωγή με σκοπό τη λήψη των αιτηθεισών αποζημιώσεων.

11. Στις 25 Μαΐου 1999, το Πρωτοδικείο έκανε εν μέρει δεκτή αυτή την αγωγή (υπ' αρ. 1340/1999 απόφαση).
12. Στις 13 Ιουλίου 1999 και στις 14 Ιουλίου 1999, αντίστοιχα, η Τράπεζα της Ελλάδας και οι ενάγοντες άσκησαν έφεση κατά της απόφασης του δικαστηρίου.
13. Στις 8 Δεκεμβρίου 1999, το Εφετείο Αθηνών («το Εφετείο») απέρριψε τις εφέσεις (υπ' αρ. 9789/1999 απόφαση).
14. Στις 28 Φεβρουαρίου 2000, η τράπεζα προσέφυγε στον Άρειο Πάγο.
15. Στις 14 Ιουνίου 2001, ο Άρειος Πάγος ακύρωσε την απόφαση του Εφετείου και παρέπεμψε την υπόθεση πίσω στο δικαστήριο αυτό (υπ' αρ. 1094/2001).
16. Στις 8 Ιουνίου 2004, οι ενάγοντες ζήτησαν τον προσδιορισμό δικασίμου ενώπιον του Εφετείου.
17. Στις 24 Μαΐου 2005, το Εφετείο ακύρωσε την υπ' αρ. 1340/1999 απόφαση του Πρωτοδικείου και κρίνοντας επί της ουσίας απέρριψε την αγωγή ως προδήλως αβάσιμη (υπ' αρ. 4197/2005 απόφαση).
18. Στις 24 Ιουλίου 2006, οι ενάγοντες προσέφυγαν στον Άρειο Πάγο.
19. Στις 6 Μαΐου 2008, ο Άρειος Πάγος ακύρωσε την υπ' αρ. 4197/2005 απόφαση του εφετείου και παρέπεμψε την υπόθεση πίσω στο δικαστήριο αυτό (υπ' αρ. 915/2008).
20. Στις 29 Ιουλίου 2008, οι ενάγοντες ζήτησαν τον προσδιορισμό δικασίμου ενώπιον του Εφετείου.
21. Στις 13 Μαΐου 2009, το Εφετείο ακύρωσε την υπ' αρ. 1340/1999 απόφαση του Πρωτοδικείου και κρίνοντας επί της ουσίας απέρριψε την αγωγή ως προδήλως αβάσιμη (υπ' αρ. 2621/2009 απόφαση).
22. Στις 23 Απριλίου 2010, οι ενάγοντες προσέφυγαν στον Άρειο Πάγο.
23. Στις 23 Φεβρουαρίου 2012, ο Άρειος Πάγος απέρριψε την προσφυγή (υπ' αρ. 342/2012 απόφαση). Η απόφαση αυτή καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε στις 10 Μαΐου 2012.

Νομικό πλαίσιο

- I. Προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με ορισμένους προσφεύγοντες

A. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 31, 32, 33, 38, 39, 40, 53 και 54

24. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 31, 32, 33, 38, 39, 40, 53 και 54 είναι κληρονόμοι των Γ.Γ., Λ.Κ. και Α.Κ., που είχαν προσφύγει σ' αυτό και έχουν αποβιώσει σε διαφορετικές ημερομηνίες, μετά από την υποβολή της παρούσας προσφυγής (παράγραφος 3 ανωτέρω). Σημειώνει ότι οι Γ.Γ., Λ.Κ. και Α.Κ. είχαν πρωτοστατήσει στη διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ότι τα ονόματά τους εμφανίζονται στις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων.

25. Επίσης, σημειώνει ότι οι κληρονόμοι των Γ.Γ., Λ.Κ. και Α.Κ. έχουν εκφράσει την επιθυμία τους να συνεχίσουν τη διαδικασία ενώπιόν του.

26. Το δικαστήριο υπενθυμίζει ότι έχει δεχτεί σε πολλές περιπτώσεις, ότι πρόσωπα του στενού περιβάλλοντος μπορούσαν να αντικαταστήσουν τον προσφεύγοντα που είχε ακολουθήσει όλη την εσωτερική διαδικασία και ο οποίος είχε πεθάνει αφού είχε υποβάλει προσφυγή ενώπιόν του (Malhous Κατά Δημοκρατία της Τσεχίας [GC] (Δεκ.), αρ. 33071/96, CEDH 2000-XII, και Hristozov και άλλων κατά Βουλγαρίας, αρ. 47039/11 και 358/12, παρ. 71, 13 Νοεμβρίου 2012).

27. Σε αυτή την περίπτωση, το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 31, 32, 33, 38, 39, 40, 53 και 54, κληρονόμοι των Γ.Γ., Λ.Κ. και Α.Κ., που είχαν αποβιώσει μετά από την υποβολή της παρούσας προσφυγής, έχουν έννομο συμφέρον να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιόν του (βλέπε, σχετικά με το θέμα αυτό, την προαναφερόμενη υπόθεση Malhous και Stojkovic κατά της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αρ. 14818/02 παρ. 25-28, 8 Νοεμβρίου 2007).

B. Όσον αφορά τις προσφεύγουσες που αναφέρονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72

28. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς τις προσφεύγουσες που αναφέρονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72 για λόγο που συνδέεται με την ιδιότητά τους ως «θυμάτων» κατά την έννοια της Σύμβασης. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, από τα έγγραφα που έχουν προσκομίσει οι εν λόγω προσφεύγουσες δεν προκύπτει

αν είναι όλες κληρονόμοι του Κ.Π. και κατά συνέπεια, εάν έχουν έννομο συμφέρον να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, μετά τον θάνατό του.

29. Οι εν λόγω προσφεύγουσες απαντούν ότι είναι οι κληρονόμοι του αποθανόντος Κ.Π. και ότι έχουν έννομο συμφέρον να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Για το λόγο αυτό, προσκομίζουν το πιστοποιητικό θανάτου του Κ.Π., το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του τελευταίου, το οποίο τις ορίζει ως εγγύτερες συγγενείς (ως χήρα και τέκνα), πράξη αποδοχής κληρονομιάς, καθώς και πληρεξούσια εκπροσώπησης ενώπιον του Δικαστηρίου.

30. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σε πολλές υποθέσεις όπου ένας προσφεύγων είχε αποβιώσει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιόν του, έλαβε υπόψη του την επιθυμία συνέχισης της διαδικασίας, που εξέφρασαν οι κληρονόμοι ή οι στενοί συγγενείς του αποθανόντος (βλέπε, για παράδειγμα, τις αποφάσεις Deweer κατά Βελγίου, 27 Φεβρουαρίου 1980, παρ. 37-38, σειρά Α αρ. 35, X κατά Ηνωμένου Βασιλείου, 5 Νοεμβρίου 1981, παρ. 32, σειρά Α αρ. 46, Vocaturo κατά Ιταλίας, 24 Μαΐου 1991, παρ. 2, σειρά Α αρ. 206-C, X κατά Γαλλίας, 31 Μαρτίου 1992, παρ. 26, σειρά Α αρ. 234-C, και η προαναφερόμενη υπόθεση Malhous).

31. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι είναι οι εγγύτεροι συγγενείς του αποθανόντος Κ.Π., δηλαδή η χήρα του και οι δυο του θυγατέρες, οι οποίες εξέφρασαν την επιθυμία να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιόν του. Λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, το Δικαστήριο δεν μπορεί παρά να αποδώσει αποφασιστική σημασία στο γεγονός ότι τα πρόσωπα που επιθυμούν να συνεχίσουν την προσφυγή είναι στενοί συγγενείς του Κ.Π., ο οποίος είχε αρχίσει τη διαδικασία ενώπιόν του και απεβίωσε μετά από την υποβολή της παρούσας προσφυγής. Επίσης, παρατηρεί ότι ο Κ.Π. είχε πρωτοστατήσει στη διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ότι το όνομά του εμφανίζεται στις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες που αναφέρονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72 έχουν έννομο συμφέρον, ως στενοί συγγενείς του Κ.Π., να συνεχίσουν την προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

32. Συνεπώς, το Δικαστήριο απορρίπτει την εξαίρεση της Κυβέρνησης όσον αφορά τις εν λόγω προσφεύγουσες.

II. Επί της προβαλλόμενης παράβασης του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης

33. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας παραβίασε την αρχή του «εύλογου χρόνου» και ότι δεν υπάρχει αποτελεσματικό ένδικο μέσο στο εσωτερικό δίκαιο που να τους επιτρέπει να διαμαρτυρηθούν ως προς αυτό. Επικαλούνται το άρθρο 6 παρ. 1 και το άρθρο 13 της Σύμβασης, που αναφέρουν τα εξής:

Άρθρο 6 παρ. 1

«Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικασθεί (...) εντός εύλογου χρόνου, από δικαστήριο (...), το οποίο θα αποφασίσει (...) σχετικά με αμφισβητήσεις επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...).

Άρθρο 13

«Κάθε πρόσωπο, του οποίου τα αναγνωρισμένα, από την παρούσα Σύμβαση, δικαιώματα και ελευθερίες, έχουν παραβιασθεί, έχει το δικαίωμα άσκησης αποτελεσματικού ένδικου μέσου ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίαση έχει διαπραχθεί από πρόσωπα που ενήργησαν κατά την εκτέλεση των δημοσίων καθηκόντων τους».

A. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 1 έως 69 και 73 έως 110

34. Στις 8 Σεπτεμβρίου 2017, η Κυβέρνηση υπέβαλε μια μονομερή δήλωση και κάλεσε το Δικαστήριο να διαγράψει την προσφυγή από το πινάκιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 37 της Σύμβασης.

35. Η δήλωση ήταν η ακόλουθη:

«Στην ανωτέρω αναφερόμενη υπόθεση, οι αντίδικοι αρνήθηκαν τους όρους της πρότασης φιλικού διακανονισμού, που έγινε με βάση το άρθρο 62 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Η Κυβέρνηση επιθυμεί να αναγνωρίσει σε αυτή την περίπτωση, ότι η διάρκεια της εσωτερικής διαδικασίας δεν ήταν συμβατή με την εύλογη διάρκεια που απαιτείται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης, ενώ σημειώνει ότι κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, η Ελληνική

έννομη τάξη δεν παρείχε αποτελεσματικό ένδικο μέσο κατά την έννοια του Αρθρο 13 της Σύμβασης.

Η κυβέρνηση προσφέρεται να πληρώσει τα ακόλουθα ποσά για την κάλυψη οποιασδήποτε ηθικής και υλικής βλάβης, καθώς και τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη, συν οποιοδήποτε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος από τους προσφεύγοντες.

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ) σε καθέναν από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 1 έως 15, 18 έως 30, 34 έως 37, 41 έως 52, 55 έως 69, 73 έως 93, 95 έως 104, 107 έως 110 του παραρτήματος II που συνοδεύει την έκθεση των πραγματικών περιστατικών του δικαστηρίου, της 26^{ης} Ιανουαρίου 2017,

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), από κοινού, στον Ιωάννη ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ (αρ. 16), στην Πουλχερία ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ (αρ. 17) και στην Ξανθίπη ΤΣΑΒΔΑΡΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ (αρ. 94),

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), από κοινού, στην Άννα ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (αρ. 31), στη Μαρία ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (αρ. 32) και στο Νικόλαο ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ (αρ. 33),

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), από κοινού, στην Αγγαΐα ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ (αρ. 38), στην Ευσταθία ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ (αρ. 39) και στη Βασιλική ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ (αρ. 40),

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), από κοινού, στον Στυλιανό ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ (αρ. 53), και στη Σταυρούλα – Λήδα ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (αρ. 54),

- Το ποσό των 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), από κοινού, στην Ελένη ΒΛΑΧΟΥ (αρ. 105), και στη Μαρία ΒΛΑΧΟΥ (αρ. 106),

Τα ποσά αυτά αποτελούν δίκαιη ικανοποίηση για τους προσφεύγοντες, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της εν λόγω υπόθεσης, τον αριθμό των προσφευγόντων (βλέπε υπόθεση ΒΟΪΒΟΔΑ και άλλων κατά της Ελλάδας, αρ. 62547/09, παρ. 59, 21-7-2016, ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ – ΡΟΜΠΟΤΗ και άλλων κατά της Ελλάδας, αρ. 27278/03, παρ. 36, 15 Φεβρουαρίου 2008), καθώς και τη συνολική διάρκεια της διαδικασίας, που είναι μικρότερη από δεκατέσσερα (14) έτη περίπου για πέντε (5) δικαστικές διαδικασίες, τουλάχιστον, όσον αφορά δύο (2) αγωγές που υποβλήθηκαν

ενώπιον των αστικών δικαστηρίων (αρχή της διαδικασίας α. 29-06-1995 – 1^η αγωγή – Απόφαση με αρ. 348/1998 του Πρωτοδικείου Αθηνών – Απόφαση με αρ. 6286/1998 του Εφετείου Αθηνών – β. 30-7-1998 – 2^η αγωγή – Απόφαση με αρ. 1340/99 του Πρωτοδικείου Αθηνών – Αποφάσεις με αρ. 1094/2001, 915/2008, 342/2012 του Αρείου Πάγου – τέλος της διαδικασίας: 10-05-2012), μετά από αφαίρεση των ακόλουθων περιόδων που δεν θα πρέπει να αποδοθούν στα εθνικά δικαστήρια (βλέπε υπόθεση ΘΥΜΙΑΤΖΗ κατά της Ελλάδας, αρ. 35278/11, παρ. 18, 21, 22, Ευρωπαϊκά Διακοπαί Α.Ε. κατά της Ελλάδας, αρ. 44685/09, της 7^{ης}-4-2016, παρ. 68, απόφαση ΚΑΓΓΑΛΗ κατά της Ελλάδας, αρ. 47444/09, της 25^{ης}-8-2015, παρ. 28-29):

- Της περιόδου των 2 ετών και 8 μηνών περίπου, ήτοι από την 1^η-10-2001 {λαμβάνοντας υπόψη ένα εύλογο χρονικό διάστημα άνω των δύο μηνών, ώστε οι προσφεύγοντες να μπορούν να ζητήσουν τον καθορισμό ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου Αθηνών μετά την ημερομηνία (29-6-2001), κατά την οποία η απόφαση, με αρ. 1094/2001, του Αρείου Πάγου καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε} έως τις 8-6-2004 (ημερομηνία, κατά την οποία, οι προσφεύγοντες πράγματι ζήτησαν τον προσδιορισμό δικασίμου ενώπιον του Εφετείου, βλέπε Παραρτήματα 12 και 13 της προσφυγής),
- Της περιόδου των 3 μηνών τουλάχιστον, ήτοι από τις 23-6-2010 {λαμβάνοντας υπόψη ένα εύλογο χρονικό διάστημα των δύο μηνών περίπου, ώστε οι προσφεύγοντες να μπορούν να ζητήσουν τον καθορισμό ακροαματικής διαδικασίας για την προσφυγή τους στον Άρειο Πάγο, μετά από την ημερομηνία υποβολής της (23-4-2010)} έως τις 23-9-2010 (ημερομηνία, κατά την οποία, οι προσφεύγοντες πράγματι ζήτησαν τον προσδιορισμό δικασίμου ενώπιον του Αρείου Πάγου, βλέπε Παραρτήματα 8 και 16 της προσφυγής),

Τα ποσά αυτά θα καταβληθούν εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης διαγραφής (της προσφυγής) από το πινάκιο, που θα εκδοθεί από το Δικαστήριο. Σε περίπτωση μη καταβολής εντός της εν λόγω προθεσμίας, η Κυβέρνηση δεσμεύεται να καταβάλει, από τη λήξη της εν λόγω περιόδου και μέχρι την πραγματική καταβολή του εν λόγω

ποσού, απλούς τόκους με επιτόκιο ίσο με αυτό της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες. Αυτή η καταβολή θα αποτελέσει και τον οριστικό διακανονισμό της υπόθεσης».

36. Στις 24 Νοεμβρίου 2017, το Δικαστήριο έλαβε επιστολή από τους ενδιαφερόμενους προσφεύγοντες, με την οποία την ενημέρωναν ότι αποδέχονταν τους όρους της δήλωσης της Κυβέρνησης.

37. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, δεδομένης της ρητής έγκρισης των όρων της δήλωσης που έγινε από την Κυβέρνηση, εκ μέρους των προσφευγόντων που αναφέρονται με τους αριθμούς 1 έως 69 και 73 έως 110, είναι σκόπιμο να θεωρηθεί ότι έχει επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός μεταξύ των μερών.

38. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι έχει επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός από τους αντιδίκους. Εκτιμά ότι είναι βασισμένος στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αναγνωρίζονται από τη Σύμβαση και τα πρωτόκολλα αυτής και επιπλέον, δεν βλέπει κανένα λόγο που να δικαιολογεί τη συνέχιση της εξέτασης της προσφυγής.

39. Κατά συνέπεια, η υπόθεση πρέπει να διαγραφεί από το πινάκιο, όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναφέρονται στους αριθμούς 1 έως 69 και 73 έως 110.

Β. Όσον αφορά τις προσφεύγουσες που αναφέρονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72

1. Επί του παραδεκτού

40. Το δικαστήριο σημειώνει εξ αρχής ότι οι προσφεύγουσες που εμφανίζονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72 θεωρούν τις δύο σειρές διαδικασιών που άσκησαν ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων ως μία ενιαία διαδικασία και διαμαρτύρονται για τη συνολική τους διάρκεια. Ωστόσο, το δικαστήριο δεν μπορεί να ακολουθήσει τις εν λόγω προσφεύγουσες στο σκεπτικό τους, διότι οι επίμαχες διαδικασίες αφορούσαν δύο ξεχωριστές αγωγές.

41. Ως εκ τούτου, στο μέτρο που οι προαναφερθείσες προσφεύγουσες αναφέρονται στην πρώτη διαδικασία ενώπιον των αστικών δικαστηρίων, το Δικαστήριο σημειώνει ότι η διαδικασία αυτή έληξε σε απροσδιόριστη ημερομηνία το 1998, με την υπ' αρ. 6286/1998 απόφαση του Εφετείου

Αθηνών, ως εκ τούτου σε περισσότερους από έξι μήνες πριν από την υποβολή της παρούσας προσφυγής.

42. Συνάγεται, ότι το σκέλος αυτό των καταγγελιών του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης είναι εκπρόθεσμο και πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 1 και 4 της Σύμβασης.

43. Όσον αφορά τη δεύτερη διαδικασία, η οποία άρχισε στις 31 Ιουλίου 1998 και τελείωσε στις 10 Μαΐου 2012, διαπιστώνοντας ότι το σκέλος των καταγγελιών του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης, ως προς τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, δεν είναι προδήλως αβάσιμο, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 3 α) της Σύμβασης και ότι επίσης δεν προσκρούει σε κανένα λόγο απαραδέκτου, το Δικαστήριο το κηρύσσει παραδεκτό.

2. Επί της ουσίας

α) Όσον αφορά την περίοδο που πρέπει να ληφθεί υπόψη

44. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη αρχίζει στις 31 Ιουλίου 1998, ημερομηνία υποβολής της δεύτερης αγωγής των εναγόντων και τελειώνει στις 12 Μαΐου 2012, ημερομηνία, κατά την οποία, η απόφαση με αρ. 342/2012 του Αρείου Πάγου καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε. Ως εκ τούτου, η εν λόγω διαδικασία διήρκεσε δεκατρία έτη και δέκα μήνες για τρεις δικαστικές βαθμίδες.

β) Όσον αφορά τον εύλογο χαρακτήρα της διάρκειας της διαδικασίας

45. Οι προσφεύγουσες που εμφανίζονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72 εκτιμούν ότι η διάρκεια της διαδικασίας ήταν υπερβολικά μεγάλη.

46. Το δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας αξιολογείται σύμφωνα με τις περιστάσεις της υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που ορίζει η νομολογία, ιδίως την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά των προσφευγόντων και των αρμοδίων αρχών, καθώς και το διακύβευμα της αντιδικίας για τους ενδιαφερόμενους (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, ΓΛΥΚΑΝΤΖΗ κατά της Ελλάδας, αρ. 40150/09, 30 Οκτωβρίου 2012).

47. Το δικαστήριο έχει επανειλημμένως ασχοληθεί με υποθέσεις που εγείρουν το ζήτημα της υπερβολικής διάρκειας των αστικών διαδικασιών που κινήθηκαν από τους προσφεύγοντες και έχει διαπιστώσει παράβαση

του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης (βλέπε την προαναφερόμενη πιλοτική απόφαση ΓΛΥΚΑΝΤΖΗ και τις παραπομπές που αναφέρονται στις παραγράφους 71 και 72).

48. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, και αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, ακόμα κι αν μπορούν να αποδοθούν στους ενάγοντες σημαντικές περίοδοι αδράνειας, η υπόλοιπη περίοδος της επίδικης διαδικασίας παραμένει υπερβολικά μεγάλη. Παρατηρεί ότι η Κυβέρνηση δεν έχει παρουσιάσει γεγονότα ή επιχειρήματα που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διάρκειά της :

49. Κατά συνέπεια, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης, που ισχύει, από την αστική της άποψη, ως προς αυτό.

50. Όσον αφορά την αιτίαση που βασίζεται στο άρθρο 13 της Σύμβασης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η διάταξη αυτή εγγυάται αποτελεσματική προσφυγή ενώπιον εθνικής αρχής και επιτρέπει την υποβολή καταγγελιών κατά παράβασης της υποχρέωσης που επιβάλλεται από το άρθρο 6 παρ. 1, για την εκδίκαση των υποθέσεων εντός εύλογου χρονικού διαστήματος (Kudla κατά της Πολωνίας [GC], αρ. 30210/96, παρ. 156, CEDH 2000-XI).

51. Υπενθυμίζει επίσης ότι είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι η Ελληνική έννομη τάξη δεν προσφέρει στους διαδίκους αποτελεσματικό ένδικο μέσο κατά την έννοια του άρθρου 13 της Σύμβασης που να τους επιτρέπει να διαμαρτυρηθούν για τη διάρκεια μιας αστικής δίκης (προαναφερόμενη υπόθεση ΓΛΥΚΑΝΤΖΗ, παρ. 73 και οι παραπομπές που αναφέρονται).

52. Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης, λόγω, κατά τον κρίσιμο χρόνο, της απουσίας, στο εσωτερικό δίκαιο, εθνικού ένδικου μέσου που θα επέτρεπε στις εν λόγω προσφεύγουσες να επιτύχουν κύρωση του δικαιώματός τους να εκδικαστεί η υπόθεσή τους σε εύλογο χρονικό διάστημα, κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης.

III. Ως προς την εφαρμογή του άρθρου 41 της Σύμβασης

53. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού

Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

A. Ζημία

54. Οι προσφεύγουσες, που εμφανίζονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72, διεκδικούν κάθε μία το ποσό των 1.300 ευρώ, ως κληρονόμοι του Κ.Π., για τη ζημία που θεωρούν ότι υπέστησαν.

55. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί αυτούς τους ισχυρισμούς και καλεί το Δικαστήριο να τους απορρίψει. Ισχυρίζεται, ότι το ποσό των 1.400 ευρώ που προσφέρει από κοινού στις προσφεύγουσες, αποτελεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δίκαιη ικανοποίηση.

56. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι θα πρέπει να επιδικαστεί από κοινού στις προσφεύγουσες το ποσό των 1.400 ευρώ για ηθική βλάβη, συν κάθε ποσό που ενδέχεται να οφείλεται από τις προσφεύγουσες ως φόρος.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

57. Οι προσφεύγουσες δεν έχουν προσκομίσει αίτημα για έξοδα και δικαστική δαπάνη. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να τους επιδικάσει οποιοδήποτε ποσό ως προς αυτό.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

58. Το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να υπολογιστεί το επιτόκιο υπερημερίας με βάση το επιτόκιο της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,

1. Αποφασίζει να διαγράψει την προσφυγή από το πινάκιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 της Σύμβασης, όσον αφορά τους προσφεύγοντες που εμφανίζονται με τους αριθμούς 1 έως 69 και 73 έως 110.
2. Κηρύσσει το σκέλος των καταγγελιών, βάσει του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης, σχετικά με τη διαδικασία που άρχισε στις 31 Ιουλίου 1998 και έληξε στις 10 Μαΐου 2012 παραδεκτή όσον αφορά τους προσφεύγοντες που εμφανίζονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72 και απαράδεκτη για το υπόλοιπο,

3. Κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 και του άρθρου 13 της Σύμβασης, όσον αφορά τις εν λόγω προσφεύγουσες,
4. Κρίνει
- α) ότι το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλει, από κοινού στις προσφεύγουσες, που εμφανίζονται με τους αριθμούς 70, 71 και 72, εντός τριών μηνών, 1.400 ευρώ (χίλια τετρακόσια ευρώ), συν κάθε ποσό που ενδέχεται να οφείλεται από τις προσφεύγουσες ως φόρος, για ηθική βλάβη,
- β) από τη λήξη της εν λόγω περιόδου και μέχρι την πληρωμή, το ποσό αυτό θα προσανζάνεται με απλό επιτόκιο, σε ποσοστό ίσο με αυτό της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που ισχύει κατά την περίοδο αυτή, προσανζημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες,
5. Απορρίπτει το αίτημα για δίκαιη ικανοποίηση για το υπόλοιπο.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως, στις 25 Νοεμβρίου 2021, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού.

Υπογραφή

Liv Tigerstedt - Βοηθός γραμματέα

Υπογραφή

Krzysztof Wojtyczek – Πρόεδρος

Παράρτημα

1. Βασίλειος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Θεσσαλονίκης
2. Ελένη ΑΛΜΠΑΝΗ, γεννηθείσα το 1945, κάτοικος Θεσσαλονίκης
3. Χρήστος ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1938, κάτοικος Τρίπολης
4. Ελένη ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Θεσσαλονίκης
5. Ιωάννης ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
6. Σεβαστή ΑΝΤΩΝΟΥΡΗ, γεννηθείσα το 1949, κάτοικος Αθηνών
7. Ιωάννα Αργυροπούλου, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Νέας Αγχιάλου
8. Παναγιώτα ΑΡΛΕΤΗ, γεννηθείσα το 1955, κάτοικος Αθηνών
9. Άγγελος ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
10. Νικόλαος ΑΣΗΜΟΜΥΤΗΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Μυκόνου
11. Βασίλειος ΜΠΑΛΑΜΩΤΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Θεσσαλονίκης
12. Ελευθέριος ΜΠΑΣΙΑΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Πειραιά
13. Ευθύμιος ΜΠΙΛΙΟΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Αθηνών
14. Δημήτριος ΜΠΙΘΑΡΑΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Πειραιά
15. Γεώργιος ΧΑΝΙΩΤΗΣ, γεννηθείς το 1945, κάτοικος Θεσσαλονίκης
16. Ιωάννης ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1977, κάτοικος Θεσσαλονίκης
17. Πουλχερία ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ, γεννηθείσα το 1977, κάτοικος Θεσσαλονίκης
18. Νικόλαος ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Βόλου
19. Γεώργιος ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Αλεξανδρούπολης
20. Ελευθέριος ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Σερρών
21. Βασίλειος ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1945, κάτοικος Αθηνών
22. Θεοδώρα ΔΑΡΔΑΝΙΔΗ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Αθηνών
23. Θεόδωρος ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, γεννηθείς το 1946, κάτοικος Κατερίνης
24. Άγγελος ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Θεσσαλονίκης
25. Λάμπρος ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1939, κάτοικος Αθηνών
26. Κωνσταντίνος ΕΥΘΥΜΙΟΥ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
27. Γεώργιος ΦΟΥΦΗΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Θεσσαλονίκης
28. Δημήτριος ΦΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1945, κάτοικος Αθηνών
29. Δημήτριος ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΔΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Θεσσαλονίκης
30. Αικατερίνη ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΝΟΥ, γεννηθείσα το 1952, κάτοικος Πειραιά
31. Άννα ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Θεσσαλονίκης
32. Μαρία ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1977, κάτοικος Θεσσαλονίκης

33. Νικόλαος ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1981, κάτοικος Θεσσαλονίκης
34. Νικόλαος ΓΟΓΓΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Κέρκυρας
35. Λαμπρινή ΓΚΟΥΓΚΟΥΛΙΑ, γεννηθείσα το 1954, κάτοικος Αθηνών
36. Θωμάς ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Θεσσαλονίκης
37. Ανθούσα ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1941, κάτοικος Θεσσαλονίκης
38. Αγλαΐα ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ, γεννηθείσα το 1951, κάτοικος Αθηνών
39. Ευσταθία ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ, γεννηθείσα το 1975, κάτοικος Λάρισας
40. Βασιλική ΚΑΛΛΙΜΑΝΗ, γεννηθείσα το 1977, κάτοικος Αθηνών
41. Σπυρίδων ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ, γεννηθείσα το 1940, κάτοικος Αθηνών
42. Αλεξάνδρα ΚΑΠΑΤΟΥ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Βόλου
43. Σπυρίδων ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Λαμίας
44. Γεώργιος ΚΑΡΝΑΒΑΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
45. Σταματίνα ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ – ΚΑΡΥΔΗ, γεννηθείσα το 1956, κάτοικος Αθηνών
46. Στυλιανός ΚΑΤΣΑΔΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1936, κάτοικος Αθηνών
47. Γεωργία ΚΙΟΥΣΗ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Πειραιά
48. Ιωάννης ΚΛΑΓΚΟΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Κέρκυρας
49. Ιωάννης ΚΟΜΝΗΝΑΚΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
50. Αθανάσιος ΚΟΝΣΟΥΛΑΣ, γεννηθείς το 1939, κάτοικος Θεσσαλονίκης
51. Ανδρόνικος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Θεσσαλονίκης
52. Κωνσταντίνα ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1948, κάτοικος Αθηνών
53. Στυλιανός ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1952, κάτοικος Αθηνών
54. Σταυρούλα – Λήδα ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1980, κάτοικος Αθηνών
55. Βασιλική ΚΟΡΙΖΗ, γεννηθείσα το 1953, κάτοικος Αθηνών
56. Σμάρω ΚΩΣΤΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1950, κάτοικος Αθηνών
57. Ιωάννης ΚΟΥΝΤΡΙΑΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Βόλου
58. Μιχαήλ Γεώργιος ΚΟΥΡΟΥΒΑΚΑΛΗΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Ρόδου
59. Ελένη ΚΡΟΚΟΥ, γεννηθείσα το 1937, κάτοικος Αθηνών
60. Νικηφόρος ΚΡΥΟΒΡΥΣΑΝΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Ρεθύμνου
61. Γεώργιος ΚΥΠΡΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1939, κάτοικος Αθηνών
62. Ζαχαρούλα ΚΥΘΡΑΙΩΤΗ, γεννηθείσα το 1954, κάτοικος Αθηνών
63. Βασίλειος ΛΙΑΜΠΑΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Θεσσαλονίκης
64. Γεώργιος ΜΑΚΡΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών

65. Βασίλειος ΜΑΚΡΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Θεσσαλονίκης
66. Χρήστος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
67. Βασίλειος ΜΟΥΡΟΥΤΣΟΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Αθηνών
68. Αργύριος ΝΟΣΣΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Κορίνθου
69. Σοφία ΠΑΧΟΥΜΗ, γεννηθείσα το 1950, κάτοικος Αθηνών
70. Ελένη ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, γεννηθείσα το 1940, κάτοικος Βόλου
71. Αικατερίνη ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, γεννηθείσα το 1975, κάτοικος Βόλου
72. Μαρία ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, γεννηθείσα το 1973, κάτοικος Βόλου
73. Στυλιανός ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Θεσσαλονίκης
74. Κλεάνθης ΠΑΠΑΣΤΑΤΗΣ, γεννηθείς το 1967, κάτοικος Ρόδου
75. Μιχαήλ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, γεννηθείς το 1939, κάτοικος Ηγουμενίτσας
76. Γεώργιος ΠΑΠΠΑΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Αθηνών
77. Γεώργιος ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Πειραιά
78. Γεώργιος ΠΑΥΛΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Φλώρινας
79. Σακελλάριος ΠΕΤΑΛΑΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Ρόδου
80. Ίκαρος ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, γεννηθείς το 1939, κάτοικος Αθηνών
81. Γεώργιος ΠΙΤΑΡΟΚΟΙΛΗΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αγίου Νικολάου
82. Κωνσταντίνος ΠΛΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, γεννηθείς το 1938, κάτοικος Τρικάλων
83. Γεώργιος ΠΟΛΙΤΗΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
84. Γεώργιος ΠΡΕΦΤΙΤΣΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Σερρών
85. Χρήστος ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
86. Ιωάννης ΣΑΧΙΝΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Ρόδου
87. Βασιλική ΣΑΤΛΑ, γεννηθείσα το 1943, κάτοικος Αθηνών
88. Ιωάννης ΣΧΟΙΝΑΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Θεσσαλονίκης
89. Ιωάννης ΣΙΣΜΑΝΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Θεσσαλονίκης
90. Ελευθέριος ΣΟΥΛΙΜΕΤΣΗΣ, γεννηθείς το 1945, κάτοικος Αθηνών
91. Ιωάννης ΤΕΡΖΙΔΗΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Πορταριάς
92. Ελένη ΤΟΥΛΑ, γεννηθείσα το 1950, κάτοικος Αθηνών
93. Μαρία ΤΟΥΡΜΟΥΖΗ, γεννηθείσα το 1954, κάτοικος Αθηνών
94. Ξανθίπη ΤΣΑΒΔΑΡΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΠΙΔΟΥ, γεννηθείσα το 1950, κάτοικος Θεσσαλονίκης
95. Παναγιώτης ΤΣΙΑΚΟΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
96. Δημήτριος ΤΣΙΦΟΔΗΜΟΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Θεσσαλονίκης

97. Νικόλαος ΤΣΙΩΤΑΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
98. Ζωή ΤΣΟΥΚΑΛΑ, γεννηθείσα το 1946, κάτοικος Αθηνών
99. Κωνσταντίνος ΤΥΛΙΠΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Αθηνών
100. Αγγελική ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, γεννηθείσα το 1954, κάτοικος Αθηνών
101. Δημήτριος ΒΑΜΒΑΚΑΣ, γεννηθείς το 1945, κάτοικος Πόρου
102. Χριστόδουλος ΒΑΞΟΒΑΝΟΣ, γεννηθείς το 1940, κάτοικος Αθηνών
103. Αργύριος ΒΕΡΓΗΣ, γεννηθείς το 1944, κάτοικος Κιλκίς
104. Ιωάννης ΒΕΡΩΝΗΣ, γεννηθείς το 1935, κάτοικος Αθηνών
105. Ελένη ΒΛΑΧΟΥ, γεννηθείσα το 1954, κάτοικος Θεσσαλονίκης
106. Μαρία ΒΛΑΧΟΥ, γεννηθείσα το 1976, κάτοικος Πειραιά
107. Δημήτριος ΞΕΝΟΣ, γεννηθείς το 1943, κάτοικος Αθηνών
108. Πέτρος ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ, γεννηθείς το 1941, κάτοικος Αθηνών
109. Ανδρέας ΖΟΛΩΤΑΣ, γεννηθείς το 1932, κάτοικος Πατρών
110. Θεόδωρος ΖΟΛΩΤΑΣ, γεννηθείς το 1942, κάτοικος Αθηνών

Συνολικός αριθμός σελίδων του προς μετάφραση εγγράφου : 14

Συνολικός αριθμός σελίδων του μεταφρασμένου εγγράφου : 18

Επίσημη μετάφραση ως προς την πιστή και ακριβή απόδοση του περιεχομένου, του συνημμένου εγγράφου, από τη γαλλική στην ελληνική γλώσσα.

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2022.

Παναγιώτα Βλασσοπούλου, πιστοποιημένη μεταφράστρια του Υπουργείου Εξωτερικών